

FAGINFORM

Det norske lovverk kjenner ikke til noe påbud om folkeavstemning i noen sak.

Det norske lovverk kjenner bare begrepet "rådgivende folkeavstemning".

Av det følger at det er opp til regjeringen selv om den ønsker å bringe i forslag at en bestemt sak skal forelegges velgerne i en folkeavstemning. Og hvis den gjør det, erklærer den at den ønsker et råd fra velgerne.

erklærer statsministeren at hans regjering går om folket ikke gir regjeringen det råd den allerede på forhånd har besluttet at den vil ha! Og han erklærer til overmål at Arbeiderpartiet heller ikke vil danne noen ny regjering i den situasjon som måtte oppstå etter et flertall for nei.

I Danmark har statsminister Jens Otto Krag erklært at hans regjering blir sittende uansett utfallet av folkeavstemningen. Hvorfor? Jo, fordi Danmark er

Regjeringen og folkeavstemningen

Regjeringen Bratteli foreslo å holde folkeavstemning i EF-saken. I det lå et uttrykt ønske om å spørre folket til råds. Men da det ikke går an samtidig å rådspørre folk og erklære at man går av hvis man ikke får det råd man ønsker, hadde Arbeiderpartiets gruppefører Guttorm Hansen utvilsomt rett da han i en kommentar i Verdens Gang for en tid siden skrev at en logisk konsekvens av beslutningen om å holde folkeavstemning, er det at regjeringen avstår fra å stille kabinettsspørsmål.

Men det viser seg at logikk er ett og politikk noe annet. Nå

et parlamentarisk demokrati, og der bestemmes sammensetningen av regjeringen av Folketingets sammensetning, og den er den samme dagen etter folkeavstemningen som dagen før. Til nå har også Norge vært et parlamentarisk demokrati, og i den parlamentariske situasjon vi har her i landet, eksisterer det ikke noe alternativ til en regjering av et parti som har 74 av Stortingets 150 medlemmer, når det ikke eksisterer noen blokk av de øvrige 76. Det gjør det ikke idag, det vil det heller ikke gjøre etter et nei ved folkeavstemningen i høst, for når

Bratteli hevder at Arbeiderpartiet ikke vil ha regjeringsmakt i en slik situasjon, tror han da virkelig at Høyre vil ha det?

Det kan vises til andre muligheter for mindretallsregjeringer, men de kan bare bli aktuelle om Arbeiderpartiet gir dem regjeringsansvar.

Gjør Arbeiderpartiet det, sier det jo faktisk indirekte: Hvis Arbeiderpartiet ikke får Norge inn i EF, er det ingen saker dette partiet ønsker å ha regjeringsmakt for å gjennomføre.

Står det et samstemmig parti bak statsministeren i denne vurdering? Hva da med det enstemmige landsmøtevedtak som fastslo at partiet uansett utfallet av folkeavstemningen uoppholdelig vil arbeide for å sikre seg styring med folkevalgte organer? Er det bare bestemte landsmøtevedtak og deler

av slike vedtak som er bindende i Arbeiderpartiet?

Det faktiske forhold er at ingen har talt oftere om det ansvar som følger av å ha 74 representanter på Stortinget enn nettopp den nåværende statsminister. Dette ansvaret gjelder like mye etter som fram til den 25. september. Og ingen behøver å tvile på at Arbeiderpartiet ikke vil være seg det bevisst.

Det vi skal si vår mening om den 25. og 25. september, er hvilken tilknytning vi ønsker at Norge ska ha til EF, en avgjørelse vi treffer for all overskuelig fremtid.

Hvilken regjering vi ønsker i det land uttalte vi oss om i 1969, og vi får sjansen påny i 1973. Og klarer landet politiske ledelse ikke å holde de sakene fra hverandre, bør velgerne gjøre det.

Hvem er for internasjonalt

samarbeid?

Igjen og igjen får vi høre fra JA-folket at de og de alene er for internasjonalt samarbeid. Ifølge tilhengerne er motstanderne alle som en ekstreme nasjonalister, uopplyste isolasjonister eller sjølgode Peer Gynt'er med sans bare for den egne lille tua. Ifølge JA-

gruppens argumentasjon er integrasjon i Vest-Europa den eneste mulige form for "forpliktende" internasjonalt samarbeid for Norge idag.

Det er lett å se hvorfor tilhengerne kjører så hardt på akkurat dette. Folk flest mener at internasjonalt samarbeid er bra, og dersom de får folk til å tro at EF-medlemskap er et positivt internasjonalt samarbeid, så vips! - noen tvilere forvandlet til tilhengere.

Ja, men er ikke samarbeid i Vest-Europa bra? vil mange spørre. Er det ikke viktig å bryte ned gamle motsetninger mellom f.eks. Tyskland og Frankrike, og Tyskland og England? Til dette er det å svare:

Dette burde vært den primære oppgave for det internasjonale samfunn i 20- og 30-åra. Den gang var motsetningene mellom disse landene alvorlige og farlige. De ble ikke brutt ned, og vi fikk en ny verdenskrig.

Etter 1945 går ikke fare-grensene i Europa mellom Tyskland og Frankrike, men mellom Vest- og Øst-Europa. Og denne konflikten mellom Øst-og Vest, den kalde krigen, er iferd med å bli overskygget av en annen konflikt: sør-nord-konflikten mellom de rike industrilandene og de fattige u-landene. Det er disse konfliktene som idag kaller på et "forpliktende internasjonalt samarbeid", f.eks. i form av en all-europeisk sikkerhetskonferanse og initiativ gjennom FN og dets underorganisasjoner som UNCTAD.

Er så ikke EF "internasjonalt samarbeid"? Til en viss grad, men det vil være riktigere å kalle det regionalt samarbeid, fordi det tar sikte på å styrke ikke det internasjonale, men det vesteuropeiske samarbeid. Det tar sikte på en full økonomisk integrering i Vest-Europa, og på lengre sikt en politisk og militær integrering. Politikerne bak Roma-traktaten og bak utvidelsen av EF har som mål å skape et Vest-Europa som økonomisk, politisk og militært kan ta opp konkurransen med de andre gigantene: USA, Sovjet, Japan og China. Dette står det selvsagt lite om i avtaletekster, deklarasjoner og planer, men ethvert menneske med politisk gangsyn forstår at dette er de politiske realiteter "felleskapet" bygger på.

Vi som er motstandere av fullt norsk medlemskap i EF er ikke mot internasjonalt samarbeid. Tvert om, men vi stiller oss sterkt tvilende til de regionale, vest-europeiske stor-maktsambisjonene.

Sterk reaksjon

Mange krigsveteraner har reagert meget sterkt på JA-bevegelsens underskriftskampanje hvor krigs-aktive gikk inn for norsk medlemskap i EF. Krigen i Norge i 1940-45 dreide seg ikke om norsk medlemskap i EF eller ikke. Det ble kjempet for norsk sjølråderett! Det er noe helt annet.

-----ooOoo-----

"SJAKK MATT..."

ØKT EF - MOTSTAND

Den siste gallupen viser at EF-motstanderne i Danmark stadig vinner terreng. Et NEI fra flertallet av norske velgere vil trolig også gi et klart NEI i Danmark. Der er folkeavstemningen bindende, og regjeringen sitter uansett utfall!

Er du i tvil.....

— ungdom

Norsk ungdom ber deg stemme NEI, heter det på flygesedler som er sendt ut.

Av alle landets politiske ungdomsorganisasjoner er det bare Unge Høyre som går inn for medlemskap i EF. Alle andre politiske ungdomsorganisasjoner og en rekke andre organisasjoner for ungdom går imot.

Det er de unge som skal overta styre og stell her i landet. De går imot norsk EF-medlemskap. Det burde være noe å tenke på.

JA-bevegelsens slagord "Er du i tvil stem JA" ble ingen suksess. Det forstår vi så godt. Vi får si som Folkebevegelsens daglige leder Arne Haugestad: "Er du i tvil om du kan svømme så kast deg ut på dypt vann".

JA-bevegelsens slagord faller på sin egen urimelighet.

STEM NEI!